

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Alex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Esperança Camps, Víctor
Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls,
Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

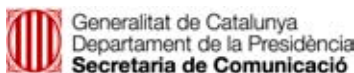
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Tocar fons

Segons una vella dita valenciana, “Cap avall no hi ha sostre”. La sentència, carregada del cinisme popular que fa tant de bé administrat en petites dosis, il·lustra la darrera i insuportablement llarga etapa del Partit Popular al País Valencià. L'esfondrament del model ideològic, polític, econòmic, social i moral que van estrenar Rita Barberà a l'Ajuntament de València i Eduardo Zaplana a la Generalitat no té aturador. Sembla del tot impossible continuar acumulant desgràcies, fer-ho pitjor, i tanmateix els populars valencians se superen cada setmana i ho aconsegueixen. Quan la quantitat de càrrecs electes i públics del PP implicats en tota mena de causes judicials sembla haver arribat al límit, noves imputacions allarguen encara més la llista delictiva. El Partit Popular valencià demostra cada dia que és capaç de desbordar les pitjors previsions.

El darrer gran fiasco del govern d'Alberto Fabra ha estat el tancament de Radiotelevisió Valenciana, anunciat la setmana passada amb una patètica compareixença del president de la Generalitat davant la premsa. Sense dret a preguntes. Fabra va proclamar que el seu govern no es veia capaç de fer front als 40 milions d'euros necessaris per a readmetre els mil treballadors acomiadats en l'ERO de l'empresa i anunciar alhora el tancament “d'una escola o un hospital”. La demagògia no pot ser més descarnada. Les administracions solvents han de procurar que no tanque cap escola ni cap hospital, però tampoc cap biblioteca. Ni tots els mitjans de comunicació públics d'una tacada! Un govern mínimament digne ha de procurar fer compatibles tots aquests serveis i prestacions socials. En la justa proporció pressupostària.

El final esperpèntic de Radiotelevisió Valenciana és coherent amb la història d'un mitjà que va nàixer malament, que va continuar pitjor i que ha acabat estavellant-se destrossat per les pròpies mancances. Sense audiència i sense publicitat. Els responsables de tot aquest despropòsit són els gestors polítics encarregats d'administrar la ràdio i la televisió públiques valencianes i els equips de govern que van impulsar o tolerar els excessos, les manipulacions i les corrupcions. Els professionals de Canal Nou, que finalment —massa tard— han denunciat amb contundència totes les misèries que han hagut de patir al llarg de tants anys, en són els grans perjudicats. Encara que la més gran perjudicada és una societat, la valenciana, que perd, sobretot, una possibilitat necessària per a interpretar el món amb rigor, des del país i en català. Una possibilitat que han fet avortar uns equips polítics sense equiparació en insolvència i en infàmia en tot el món civilitzat.

Als nostres lectors

Enmig de la batalla

El tancament de Radiotelevisió Valenciana, decidit de manera fulminant, ha remogut tota la societat. Són moltes les veus que han començat a deixar-se sentir criticant la decisió d'Alberto Fabra. En aquest número d'EL TEMPS analitzem les causes i les conseqüències d'una liquidació gestada a còpia d'errors, excessos i incompetències. Víctor Maceda explica com el País Valencià s'ha convertit en el laboratori dels experiments polítics del Partit Popular i explica en què han quedat les promeses del govern valencià quan va definir la darrera etapa de Canal Nou. Esperança Camps ressegueix la crònica de la degradació que ha portat al tancament. Finalment, Violeta Tena explica el desert comunicatiu en què ha acabat convertint-se el País Valencià.